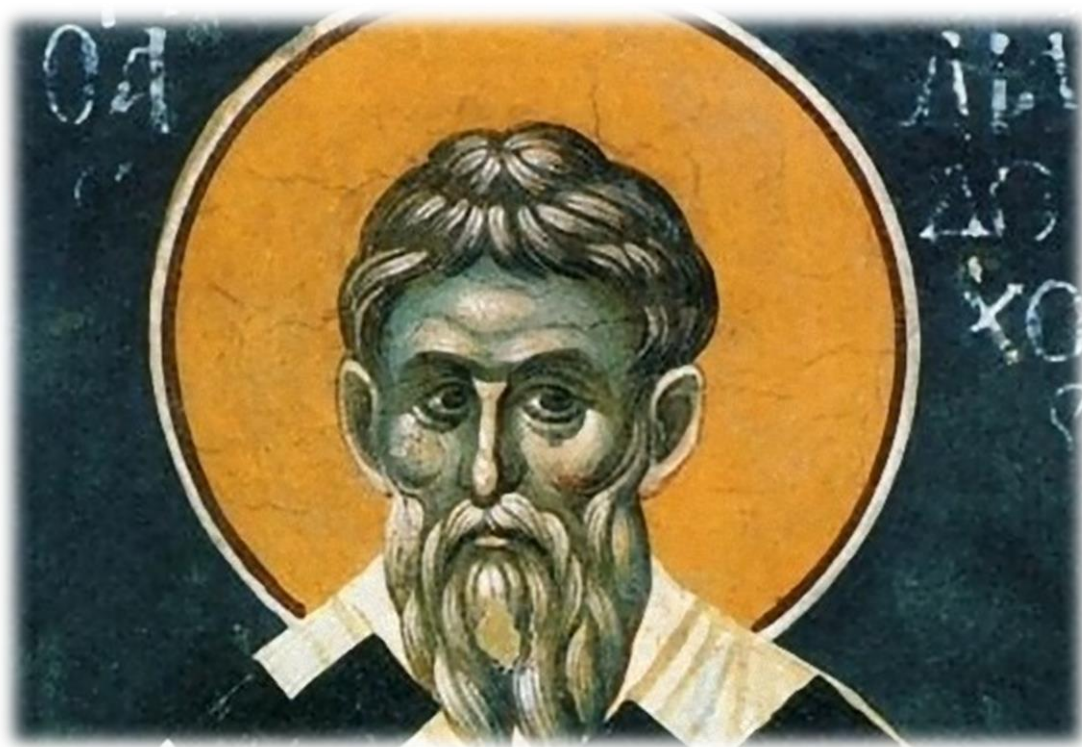

Τα δύο είδη της ταπεινοφροσύνης.

Άγιος Διάδοχος.

Η ταπεινοφροσύνη είναι κάτι που δύσκολα αποκτιέται· γιατί όσο μεγάλη είναι, τόσο με πολλούς αγώνες κατορθώνεται. Ωστόσο σε εκείνους που μετέχουν στην αγία γνώση, έρχεται με δύο τρόπους. Όταν δηλαδή ο αγωνιστής της ευσέβειας βρίσκεται σε μια μέση κατάσταση πνευματικής πείρας, έχει κάπως ταπεινότερο φρόνημα είτε λόγω σωματικής αρρώστιας, είτε εξαιτίας εκείνων που χωρίς αφορμή πολεμούν όσους αγωνίζονται για την αρετή, είτε εξαιτίας των κακών λογισμών. Όταν όμως ο νους, με έντονη αίσθηση και πληρότητα, καταφωτιστεί από την αγία χάρη, τότε η ψυχή έχει την ταπεινοφροσύνη σαν φυσική της ιδιότητα. Γιατί, καθώς τρέφεται άφθονα από τη θεία χάρη, δεν μπορεί πια να υπερηφανεύεται και να φουσκώνει ζητώντας τιμές, ακόμη και αν κάνει αδιάκοπα τις εντολές του Θεού, αλλά, αντίθετα, νομίζει τον εαυτό της κατώτερο από όλους, καθώς είναι σε κοινωνία με τη θεϊκή καλοσύνη.

Η πρώτη εκείνη ταπεινοφροσύνη έχει πιο πολύ λύπη και στενοχώρια, ενώ η άλλη έχει χαρά που συνοδεύεται από σεμνότητα γεμάτη σοφία. Γι' αυτό και η μία έρχεται, όπως είπα, σε εκείνους που βρίσκονται στη μέση των αγώνων, ενώ η άλλη στέλνεται από τον Θεό σε

εκείνους που πλησιάζουν την τελειότητα. Επίσης, γι' αυτό η πρώτη συχνά ξεγελιέται από τις βιοτικές επιτυχίες, ενώ η άλλη, ακόμη και αν της προσφέρει κάποιος όλες τις βασιλείες του κόσμου, ούτε επηρεάζεται, ούτε αισθάνεται καθόλου τα φοβερά βέλη της αμαρτίας· γιατί, με το να είναι όλη πνευματική, αδιαφορεί βέβαια για τις σωματικές δόξες. Και πρέπει με κάθε τρόπο ο αγωνιστής να περάσει από την πρώτη και να φτάσει σε αυτήν. Γιατί αν η χάρη δεν μαλακώσει προηγουμένως με την πρώτη ταπεινοφροσύνη το αυτεξούσιό μας μέσω των παιδαγωγικών θλίψεων – δοκιμάζοντάς μας βέβαια, όχι αναγκάζοντας – δεν πρόκειται να μας χαρίσει την άλλη, την πολύτιμη.

**Από το βιβλίο: ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, τόμος Α', Υπόθεση ΜΕ' (45), σελ. 453.
Εκδόσεις Το Περιβόλι της Παναγίας, Θεσσαλονίκη 2001.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>